

Skrivena povijest četrdesetog retka – broj dvanaest

Broj dvanaest

Jeff Pippenger

2026-05-23

Često se tvrdi da bi, kad bi pet ljudi vidjelo istu prometnu nesreću, tih pet svjedoka prepoznalo pet različitih prikaza iste nesreće; premda bi danas, u vremenu kada se Duh Sveti povlači od čovječanstva, među tim svjedocima bez sumnje bilo i onih koji bi izmišljali i lagali o onome što su vidjeli kako bi poduprli svoj osobni pogled na svijet, vjerujući pritom da time postupaju kreposno. U skrivenoj povijesti postoji nekoliko različitih linija proročke istine, koje predstavljaju različite svjedoke istih događaja. U Božjoj Riječi nema laži, premda često postoji pogrešno ljudsko tumačenje tih događaja, no biblijski svjedoci te povijesti, ispravno razdijeljeni, svi su suglasni jedni s drugima.

Petar je simbol sto četrdeset i četiri tisuće u ovoj povijesti, a njegovo svjedočanstvo predstavlja progresivnu povijest od razočaranja 18. srpnja 2020. do buđenja 31. prosinca 2023., zatim kao onoga koji je uključen u prvi test vanjske vizije, potom u drugi test unutarnje vizije, nakon čega slijedi lakmus-test nashvillskih vatrenih kugli, sve do podizanja stijega narodima.

Donald Trump nalazi se u toj skrivenoj povijesti kao onaj koji uzburkava sve globaliste, sastavljene od svjetskih globalista, Demokratske stranke i RINO-a Republikanske stranke. On ispunjava proročka obilježja povezana s likom zvijeri, budući da je uskrsnut iz političke smrti kao osmi koji je od sedmorice. On se nalazi kroz čitavu skrivenu povijest, određen da vlada kada „aktivni despotizam“ bude najprije nametnut Sjedinjenim Američkim Državama, a potom i svijetu. Otpadnički protestantizam, kao Trumpov pandan u dva roga zemaljske zvijeri, prisutan je ondje u povijesti Makabejaca. Različite manifestacije zmajevе sile u Ujedinjenim narodima i Rusiji svjedoče u toj povijesti. Papinstvo, kao razbojnici tvoga naroda, tu je da sve poveže i uspostavi viđenje.

Petar si ti, dragi čitatelju. Petar je kandidat da bude među nositeljima stijega stotinu četrdeset i četiri tisuće. Petar stoji u sredini, na središnjoj točki nekoliko proročkih linija, vjerom ulazeći u Svetinju nad svetinjama i primajući preobrazbu koja se ostvaruje gledanjem Krista. Petar je na Gori preobraženja, gdje se treba preobraziti u Kristovo obličje, dok Sjedinjene Američke Države oblikuju sliku zvijeri.

„Braćo, moramo imati manje sebe, a više Boga. On polaže pravo na snage Crkve; ali je sposobnost našega naroda u velikoj mjeri zaokupljena nedostojnima predmetima. Previše se vremena posvećuje sitnim zamislima i zahtjevima. Bog želi da uzađemo na goru, izravnije u njegovu prisutnost. Dolazimo u krizu koja će, više nego ikoje prethodno vrijeme otkako je svijeta, zahtijevati potpuno posvećenje svakoga tko je prizvao ime Kristovo. Božje djelo zahtijeva sve što jesmo. Ali naš narod nikada neće prinijeti to posvećenje dok im se srca ne

promijene. Njima je potrebno obraćenje jednako kao što je bilo potrebno Petru. Kada budu tako oživljeni, Krist im može reći: 'Učvrsti svoju braću', 'Pasi ovce moje', 'Pasi jaganjce moje.'"

„Kada se božanska sila sjedini s ljudskim naporom, djelo će se širiti poput ognja u strništu. Bog će upotrijebiti oruđa čije podrijetlo čovjek neće moći razabrati; anđeli će izvršiti djelo koje su ljudi mogli imati blagoslov izvršiti, da nisu zanemarili odgovoriti na Božje zahtjeve. Djelo se sada iznosi pred čovjeka. Hoće li ga prihvatiti? U ovo vrijeme pred radnicima stoje mnoga odriješena i širom otvorena vrata. Hoće li ući na ta vrata? Tko je spreman na Učiteljev poziv reći: 'Evo me, Gospodine, pošalji mene'? Makedonski vapaj dopire do nas u dirljivim molbama iz svih krajeva svijeta: 'Prijeđi i pomози nam.'” Review and Herald, 15. prosinca 1885.

Treba da dođemo na goru i obratimo se kao što se obratio Petar, a kada to učinimo, bit ćemo očišćeni, kao što je bio Izaija. Očišćenje je prikazano kao ispunjeno kada se božanska sila sjedini s ljudskim naporom. Makedonski poziv javlja se u skrivenoj povijesti četrdesetoga retka.

„Došlo je vrijeme da se u našim gradovima poduzmu odlučni naponi. Čitajte Luku 21. To je poruka za ovo vrijeme i napisana je za ovaj naraštaj kraja. Ne smijemo dopustiti da se išta ispriječi između nas i djela koje nam je Bog dao izvršiti. Moraju se uložiti posebni naponi da se istina iznese pred one koji su u gradovima.

„Neka se nimalo vremena ne gubi na razdiranje drugih. Svaka prepirka treba prestati. Trebamo ljubiti kao braća. Pođimo na goru s Bogom, da bismo se mogli vratiti s odsjajem slave Božje na sebi. Jedino mjesto gdje to možemo zadobiti jest gora s Bogom. Pred nama je djelo koje treba izvršiti u proučavanju Riječi Gospodnje kako je otkrivena u Njegovu zakonu. Bilo je mnogo površna čitanja, ali koliko je bilo stvarna proučavanja? Krist je živio među ljudima i propovijedao u svijetu same propise toga zakona.“

„Djelo će uskoro biti skraćeno u pravednosti. Moramo postati ustrajni i pobožni u svojim nastojanjima da ga privedemo dovršenju. Došlo je vrijeme kada ne smijemo biti samo aktivni, nego tu aktivnost moramo usredotočiti kako bi ona imala stvaran učinak. Kad bismo više vremena provodili na gori s Bogom, naš bi rad bio djelotvorniji.“

„U naše propovijedanje mora doći uvjerljivija sila. Mač Duha mora se iznova naoštiti i biti odaslan sa silom. Hoćemo li tomu pristupiti kao ljudi kojima su pred očima sve stvarnosti vječnosti? Želimo da sila Duha Svetoga ide naprijed i dovrši Božje djelo na zemlji.” Australian Union Conference Recorder, 1. listopada 1906.

Na gori, koja je ujedno i Presveto mjesto, Božanstvo je sjedinjeno s našom ljudskom naravi, a Luka 21 poruka je za posljednji naraštaj, koji treba dati posljednje upozorenje gradovima. Upozorenje gradovima djelo je koje će anđeli izvršiti ako mi odbijemo doći na goru i preobraziti se na Njegovu sliku. To je djelo za gradove, jer posljednji naraštaj živi u razdoblju kada „tisuće gradova” trebaju biti uništene. Proročko razdoblje uništenja gradova započinje vatrenim kuglama Nashvillaea, i ondje započinje djelo upozoravanja, a to je djelo prepoznato u Luki 21. Tijekom godina više smo puta pokazivali da je Luka 21 upozorenje o islamu trećega jao.

U Luki 21 Isus je iznio povijest koja započinje odbacivanjem drevnoga Izraela kao Božjega izabranog naroda, nastavlja se sve do kraja mračnoga doba papinskoga progonstva, a zatim prelazi na znakove koji su uveli u mileritsku povijest. Mileritska povijest oslikava povijest sto četrdeset i četiri tisuće.

I padat će od oštrice mača i bit će odvedeni u sužanjstvo među sve narode; i Jeruzalem će gaziti pogani dok se ne ispune vremena pogana. I bit će znaci na suncu, i na mjesecu, i na zvijezdama; a na zemlji tjeskoba narodâ, u nedoumici; more i valovi hucat će; ljudima će srca klonuti od straha i od iščekivanja onoga što dolazi na svijet: jer će se sile nebeske uzdrmati. I tada će ugledati Sina Čovječjega gdje dolazi u oblaku sa silom i velikom slavom. Luka 21,24–27.

Ivan u jedanaestom poglavlju Otkrivenja utvrđuje da je 1.260 godina papinske vladavine proročki dano „neznabošcima“, a Luka utvrđuje da se 1798. godine ispunilo vrijeme neznabožaca. Zatim se Krist osvrnuo na znakove na suncu, mjesecu i zvijezdama koji označuju mileritski pokret, zaključujući riječima: „na zemlji tjeskoba narodima u nedoumici; more i valovi huče; ljudi će umirati od straha i iščekivanja onoga što dolazi na svijet.“ „Tjeskoba narodima“ u Luki jest „gnjevljenje naroda“ u Otkrivenju.

I narodi se razgnjeviše, i dođe gnjev tvoj, i vrijeme mrtvima da im se sudi, i da dadeš plaću slugama svojim prorocima, i svetima, i onima koji se boje imena tvojega, malima i velikima, te da uništiš one koji zemlju uništavaju. Otkrivenje 11:18.

Božji „gnjev“ očituje se u sedam posljednjih zala i započinje kada Mihael ustane i završi se vrijeme kušnje za ljude. Gnjevljenje narodâ razdoblje je koje vodi do završetka vremena kušnje. Gnjevljenje narodâ započelo je 11. rujna, kada je islam trećega jaoa stigao, označivši tako dolazak kasne kiše.

„Vidjela sam da su srdžba narodâ, gnjev Božji i vrijeme da se sudi mrtvima bili odvojeni i različiti, jedno je slijedilo drugo; također da se Mihael još nije podigao i da vrijeme nevolje, kakve nikada nije bilo, još nije otpočelo. Narodi se sada srde, ali kada naš Veliki Svećenik dovrši svoje djelo u Svetištu, ustat će, obući haljine osvete, i tada će biti izliveno sedam posljednjih zala.”

„Vidjela sam da će četiri anđela zadržavati četiri vjetra dok Isusovo djelo ne bude dovršeno u Svetištu, a tada će doći sedam posljednjih zala.” Early Writings, 36.

U Milleritskoj povijesti gnjev naroda, ili kako Luka bilježi, „tjeskoba narodâ“, bio je izvršen islamom.

„Godine 1838. Turska se uplela u rat s Egiptom. Egipćani su imali izgleda srušiti tursku vlast. Da bi to spriječile, četiri velike sile Europe — Engleska, Rusija, Austrija i Pruska — umiješale su se kako bi poduprle tursku vladu.” Uriah Smith, Synopsis of Present Truth, 218.

Godine 1838. takozvano „istočno pitanje” potresalo je narode, a „istočno pitanje” bio je islam, biblijski istočni vjetar. Mileritska je povijest vidjela kako islam potresa narode, a potom je Gospodin došao u oblacima u Svetinju nad svetinjama, čime je predodčen trenutak kada Gospodin

dolazi u oblacima pri svojem Drugom dolasku. Prije Njegova dolaska u oblacima islam uznemiruje narode, i to je poruka koju je Petar primio da unaprijed objavi gradovima prije uništenja „tisuća gradova”. Razdoblje uništenja gradova započinje vatrenim kuglama Nashvillea.

„O kad bi Božji narod imao osjećaj za nadolazeće uništenje tisuća gradova, sada gotovo predanih idolopoklonstvu! Ali mnogi od onih koji bi trebali objavljivati istinu optužuju i osuđuju svoju braću. Kada obraćajuća sila Božja dođe na umove, nastat će odlučna promjena. Ljudi neće imati sklonosti kritizirati i rušiti. Neće zauzimati položaj koji priječi svjetlu da obasjava svijet. Njihovo kritiziranje, njihovo optuživanje, prestat će. Sile neprijatelja okupljaju se za boj. Pred nama su žestoki sukobi. Zbijte se zajedno, braćo i sestre moja, zbijte se zajedno. Povežite se s Kristom. ‘Ne govorite: Savez,... i ne bojte se onoga čega se on boji, niti strahujte. Gospoda nad vojskama — njega svetite; neka on bude strah vaš i neka on bude bojazan vaša. I on će biti Svetište; ali i kamen spoticanja i stijena sablazni objema kućama Izraelovim, zamka i mreža stanovnicima jeruzalemskim. I mnogi će se među njima spotaknuti i pasti, i razbiti se, i u zamku uhvatiti, i uloviti.’

„Svijet je pozornica. Glumci, njegovi stanovnici, pripremaju se odigrati svoju ulogu u posljednjoj velikoj drami. Boga se gubi iz vida. Među velikim mnoštvima čovječanstva nema jedinstva, osim kad se ljudi udružuju kako bi ostvarili svoje sebične ciljeve. Bog promatra. Njegove će se namjere u pogledu Njegovih buntovnih podanika ispuniti. Svijet nije predan u ruke ljudima, premda Bog dopušta da sile pomutnje i nereda neko vrijeme vladaju. Sila odozdo djeluje kako bi dovela do posljednjih velikih prizora u drami,—Sotona dolazi kao Krist i djeluje sa svakom prijevarom nepravde među onima koji se povezuju u tajna društva. Oni koji se prepuštaju strasti za udruživanjem provode neprijateljeve planove. Uzrok će biti praćen posljedicom.“

„Prijestup je gotovo dosegnuo svoju granicu. Zbunjenost ispunja svijet, a veliki užas uskoro će doći na ljudska bića. Kraj je veoma blizu. Mi koji poznajemo istinu trebali bismo se pripravljeti za ono što će se uskoro obrušiti na svijet kao silno iznenađenje.“ Review and Herald, 10. rujna 1903.

„Elementi zbrke i nereda” proizvode se kao plod sustava koji sestra White prepoznaje kao „više obrazovanje”, a koji ona također prepoznaje kao „otajstvo bezakonja”. Partenonski hram u Nashvilleu simbol je lažnog obrazovanja koje sada proizvodi „zbrku i nered” koji „vladaju neko vrijeme”. Ognjene kugle nad Nashvilleom donosi islam, i one predstavljaju Božji sud nad „stablom spoznaje dobra i zla”. Kada Nashville bude pogođen, započinje kratko razdoblje objave ponoćnog poklika i vodi do nedjeljnog zakona, gdje Izaijina zla „urota” čini svoj završni pokret dok je svijet prisiljen prihvatiti svjetsku vladu, prepoznatu kao sliku Zvijeri u trinaestom poglavlju Otkrivenja. Izaijino prepoznavanje zle urote usklađeno je sa zapečaćenjem sto četrdeset i četiri tisuće.

Ne govorite: Savez, svemu onome čemu ovaj narod govori: Savez; i ne bojte se njihova straha niti se plašite. Gospoda nad vojskama njega samoga svetite; neka on bude vaš strah i neka on bude vaš užas. I on će biti svetište; ali i kamen spoticanja i stijena sablazni objema kućama Izraelovim, zamka i stupica stanovnicima Jeruzalema. I mnogi će se među njima spotaknuti, pasti i razbiti se, i uhvatit će se u zamku i bit će ulovljeni.

Sveži svjedočanstvo, zapečati zakon među mojim učenicima. I čekat ću Gospodina, koji sakriva lice svoje od doma Jakovljeva, i uzdat ću se u njega. Evo, ja i djeca koju mi je Gospodin dao jesmo za znakove i za čudesa u Izraelu od Gospodina nad vojskama, koji prebiva na gori Sionu. A kad vam reknu: Tražite one koji imaju prisne duhove i vračare koji šapću i mrmljaju, ne treba li narod tražiti svojega Boga? Za žive k mrtvima? Zakonu i svjedočanstvu: ako ne govore po ovoj riječi, to je zato što u njima nema svjetla. Izaija 8:12–20.

Odjeljak iz spisa sestre White ukazuje na to da razdoblje „zbrke i nereda” vodi do toga da „Sotona dolazi kao Krist”. Sotona se pojavljuje oponašajući Krista u vrijeme nedjeljnog zakona.

„Dekretom kojim se nameće ustanova papinstva, u kršenju Božjeg zakona, naš će se narod potpuno odvojiti od pravednosti. Kad protestantizam pruži svoju ruku preko ponora da prihvati ruku rimske vlasti, kad se preko bezdana dohvati i sklopi ruke sa spiritizmom, kad se, pod utjecajem toga trostrukog saveza, naša zemlja odrekne svakoga načela svojega Ustava kao protestantske i republikanske vlasti te osigura prostor za širenje papinskih zabluda i obmana, tada ćemo moći znati da je došlo vrijeme za čudesno Sotonino djelovanje i da je kraj blizu.” Testimonies, sv. 5, 451.

Razdoblje „zbrke i nereda” nastupa uoči nedjeljnog zakona. Neposredno prije nedjeljnog zakona, u razdoblju predanom exeterskim taborovanjem i deset dana u gornjoj sobi prije Pedesetnice, sto četrdeset i četiri tisuće trebaju „zbijati se zajedno, braćo i sestre moje, ... povezati se s Kristom”. Pečaćenje se zbiva prije nedjeljnog zakona, i upravo u toj povijesti zla konfederacija započinje svoje završno djelo uspostavljanja jedne svjetske vlade.

U vrijeme pečaćenja Krist će pravednima biti svetište, a opakima kamen spoticanja. On će biti „zamka i mreža stanovnicima Jeruzalema“, koji su „mnogi“ koji padaju, ali malobrojnima koji su zapečaćeni „On“ će biti njihov „strah“.

„Strah“ Božji ono je što je Evi nedostajalo, a oni koji se boje Boga posjeduju drukčiju vrstu straha od straha koji dolazi na mnoge koji posrću. Te dvije vrste straha označavaju one koji prolaze i one koji ne prolaze proces kušnje. Oni koji prolaze bivaju zapečaćeni, a oni koji ne prolaze prikazani su brojem pet, jer „posrću, i padaju, i razbijaju se, i hvataju se u zamku, i budu uhvaćeni“. Vrijeme pečaćenja, koje je prikazano kao da nastupa prije nedjeljnog zakona, kada postoji razdoblje pomutnje i nereda, jest vrijeme kada se ispunjava prispodoba o deset djevice.

Nekolicina onih koji su zapečaćeni, nasuprot mnogima koji posrću, jesu oni koji „čekaju” Gospodina, čime se prepoznaju mudre djevice koje su „čekale”. Također postoji posvećeno i neposvećeno proročko čekanje unutar dviju skupina djevice, koje odgovara dvjema vrstama straha.

„Dok je zaručnik odgađao, sve su zadrijemale i zaspale.“ Odgađanje zaručnika predstavlja protek vremena u kojem se očekivao Gospodin, razočaranje i prividnu odgodu. U to vrijeme neizvjesnosti zanimanje površnih i polovičnih ubrzo je počelo slabjeti, a njihovi su naponi popuštati; ali oni čija se vjera temeljila na osobnom poznavanju Biblije imali su stijenu pod svojim nogama, koju valovi razočaranja nisu mogli isprati. „Sve su zadrijemale i zaspale“; jedna skupina u bezbrižnosti i napuštanju svoje vjere, a druga skupina strpljivo čekajući dok ne bude dana jasnija svjetlost. Ipak, u noći kušnje činilo se da su i potonji donekle izgubili svoju

revnost i predanost. Polovični i površni više se nisu mogli oslanjati na vjeru svoje braće. Svaki mora stajati ili pasti za sebe.“ Velika borba, 395.

Oni koji čekaju na posvećen način trebaju biti „znaci i čudesa“ dok su podignuti kao stijeg svijetu u vrijeme nedjeljnog zakona, kada pitanje stabla spoznaje dobra i zla predstavlja spoznaju „onih koji imaju prisne duhove, i vračara koji šapću i mrmljaju“ te spoznaju označenu izrazom „na Zakon i na svjedočanstvo“. To je ista kušnja kakva je bila za Evu i Adama. Prihvaćamo li obrazovanje u kojemu je istina pomiješana i stopljena sa zabludom, ili stojimo na „ovako govori Gospodin“, jer ako ne govore prema ovoj Riječi, to je zato što nema svjetla u njima. Istinito i lažno obrazovanje jedna je od glavnih crta istine u velikoj borbi između Krista i Sotone. Nashville je simbol pobune protiv Božje Riječi, jednako sigurno kao što je Sodoma simbol razuzdanosti, a New York simbol gospodarske moći Sjedinjenih Država i Pentagon simbol njihove vojne moći.

Petar stoji na pragu vatrenih kugli nad Nashvilleom, u Paniju i na gori, što predstavlja hramski ispit. On prepoznaje da će laodicejski adventizam sedmoga dana uskoro biti ukoren i posramljen kada vatrene kugle padnu, te da Nashville, Sjedinjene Države i svijet trebaju biti opomenuti. Poruka islama potvrđuje vjesnike, kao što je oganj koji je pao na Karmelu potvrdio da je Ilija bio pravi prorok. Ipak, opomena Nashvilleu nije jednostavno islam trećeg jao, a još manje pitanje kakva se vrsta oružja upotrebljava u iznenadnom napadu. Poruka opomene mora utvrditi zašto je islamu dopušteno donijeti sud, sud koji započinje razdoblje u kojemu će tisuće gradova biti uništene. To što će se unaprijed prepoznati da će islam izvesti iznenadni napad na Nashville potvrdit će vjesnike, ali to je nepotpuna opomena ako se sve svodi samo na to.

Vatrene kugle u Nashvilleu sud Božji su koji započinje kratko razdoblje koje završava nedjeljnim zakonom, koji je, kao i na početku toga razdoblja, također sud Božji. Bog je unaprijed rekao Adamu i Evi u čemu se sastoji kušnja i kakve će biti posljedice ako ne prođu kušnju. Sestra White ističe važnost sposobnosti rasuđivanja „od uzroka do posljedice“, a Biblija navodi da „prokletstvo“ bez „uzroka“ neće doći.

Kao što ptica lutanjem, kao što lastavica letenjem, tako ni prokletstvo bez uzroka neće doći.
Izreke 26:2.

Vatrene kugle Nashvillea jesu „posljedica“ i „prokletstvo“ koje dolazi. Poruka upozorenja mora uključivati i „uzrok“. Poruka proroka Jone nije bila tek najava razorenja za četrdeset dana, nego je proizvela probuđenje i reformu od kralja pa kroz sav narod. Ono što je bilo razotkriveno navelo je kralja i njegov narod da se odvrte od svojih zlih putova. Jona im je rekao za nadolazeće razorenje i rekao im je da ono dolazi zbog njihova opakog i zlog načina života.

Jer riječ doprije do kralja Ninive te on ustade sa svojega prijestolja, skide sa sebe svoju odoru, zaogrnu se kostrijeti i sjede u pepeo. I dade da se u Ninivi proglasi i objavi, po odredbi kralja i njegovih velikaša, govoreći: Neka ni ljudi ni životinje, ni krda ni stada, ništa ne okušaju; neka ne pasu niti piju vode. Nego neka se i ljudi i životinje zaogrnu kostrijeti i snažno zavape Bogu; štoviše, neka se svaki odvrati od svojega zloga puta i od nasilja što mu je u rukama. Jona 3,6–8.

Islam je sila trube, a sedam truba iz Otkrivenja od osmog do jedanaestog poglavlja, kao i šesnaesto poglavlje, posjeduju određena proročka obilježja. Prve četiri trube bile su sudovi nad carskim Rimom zbog donošenja prvoga zakona o nedjelji 321. godine. Sljedeće dvije trube bile su sudovi nad papinskim Rimom zbog donošenja zakona o nedjelji 538. godine. Sedam truba iz Otkrivenja od osmog do jedanaestog poglavlja predoznaju sedam posljednjih zala iz Otkrivenja 16, što je Božji sud nad čovječanstvom zbog nametanja svetkovanja nedjelje.

Poruka upozorenja iz Nashvillea mora prepoznati korake koji vode prema zakonu o nedjelji, a na temelju proročkoga svjedočanstva sud slijedi, a ne prethodi uzroku. Sud je posljedica nametanja svetkovanja nedjelje. Pet svjedoka skrivene povijesti četrdesetoga retka koje razmatramo pružaju različita svjedočanstva, ali za razliku od ljudskih svjedoka, sve se proročke linije stapaju zajedno. Prepoznati korake konačnoga zakona o nedjelji u Sjedinjenim Državama postiže se kada Petar poveže svjedočanstvo Donalda Trumpa kako bi objasnio učinak nashvilleskih vatrenih kugli.

Upozorenje iz Nashvillea svijetu jest da Bog u tom trenutku započinje svoj konačni sud nad ljudima i narodima. Tada započinje razdoblje razaranja gradova i brzo vodi do zakona o nedjelji, gdje nacionalni otpad slijedi nacionalna propast. Sotona tada dolazi kako bi se predstavio kao Krist, i uspostavlja se zla konfederacija dok se deset kraljeva slažu dati svoje kraljevstvo razbojnicima tvoga naroda, koji utvrđuju viđenje. Upozorenje iz Nashvillea prikazano je poviješću koja prethodi Nashvilleu, a koju predstavlja Donald Trump koji oblikuje sliku Zvijeri. Trumpova poruka jest truba upozorenja koja prethodi vatrenim kuglama Nashvillea.

Nastavit ćemo s ovim pitanjima u sljedećem članku.